

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในสถานการณ์ที่สังคมโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ส่งผลให้เกิดความเจริญก้าวหน้าด้านการสื่อสารและโทรคมนาคมของโลก การส่งและรับข้อมูลข่าวสาร เป็นไปอย่างฉับไวและทั่วถึง จนเรียกได้ว่าเป็นโลกไร้พรมแดนทำให้ประเทศไทยเข้าสู่ยุคข้อมูลข่าวสารที่มีการสื่อสารกันได้กับทั่วทุกมุมโลกโดยผ่านการสื่อสารต่าง ๆ จากสถานการณ์ดังกล่าวส่งผลต่อการพัฒนาคนของประเทศไทยอย่างมาก โดยเฉพาะการพัฒนาเยาวชนในวัยเรียนที่ต้องได้รับการกลม่อเมลา การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในสถานการณ์ปัจจุบันจึงมีความสำคัญและเป็นที่น่าสนใจของทุกคนในทุกระดับของวงการศึกษา โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางการศึกษามีความพยายามที่จะส่งเสริมสนับสนุนให้ครูได้ปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ทางการศึกษา เพื่อพัฒนาระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในสังคมปัจจุบัน สำหรับการศึกษาไทยมีการเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จากอดีตที่ผู้เรียนส่วนใหญ่เรียนรู้จากที่มีครูคอยป้อนความรู้ให้ เป็นการเรียนรู้โลกจากการผ่านประสบการณ์ของครู โดยครูจะเป็นผู้ชี้แนะให้ผู้เรียนคิดตามกำหนดว่าอะไรควรไม่ควร ถือว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีครูเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ (ทิสนา เขมมณี, 2558, น. 98-99) ปัจจุบันนักการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องต่างเชื่อตรงกันว่า การเรียนรู้จะเกิดประสิทธิภาพสูงสุด เมื่อผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ โดยเปิดโอกาสให้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในทุกกระบวนกรเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการแสวงหาความรู้ และการนำความรู้มาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, น. 2) การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีอิสรภาพ ได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพของความเป็นมนุษย์ เรียนรู้อย่างมีความสุข เน้นกระบวนกรคิด ปฏิบัติได้จริง ลงมือทำ เรียนรู้สอนตนเอง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2543, น. 5) โดยผู้เรียนมีบทบาทในกิจกรรมการเรียนมากกว่าครูผู้สอน สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้มีการระบุตัวบ่งชี้ไว้ในมาตรฐานที่ 6 ว่า การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง โดยครูเปลี่ยนบทบาทจากผู้ให้ มาเป็นผู้ชี้แนะความรู้และจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนอย่าง

เหมาะสม โดยผู้เรียนฝึกปฏิบัติจนค้นพบความถนัดและวิธีการของตนเอง ผู้เรียนได้รับการเสริมแรงให้ค้นหาคำตอบ แก้ปัญหา ทั้งด้วยตนเองและร่วมกับผู้อื่น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด ซึ่งผู้สอนคอยส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, น. 21-25) การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ คือ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี นอกจากนี้ในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร โดยมีกระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน เช่น กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการปฏิบัติ ลงมือปฏิบัติจริง กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนพัฒนา เพราะจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 6-27)

โรงเรียนผดุงนารี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ เปิดทำการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แบบสหศึกษา โดยทำการจัดหลักสูตรสถานศึกษา กำหนดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ส่งเสริมพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ ทักษะ จัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย พัฒนากระบวนการเรียนรู้เน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเน้นกระบวนการคิด การทำงาน การแสวงหาความรู้ ตามหลักเกณฑ์มาตรฐานกลยุทธ์และหลักสูตรของโรงเรียนตามมาตรฐานสากล (กลุ่มงานบริหารวิชาการโรงเรียนผดุงนารี, 2560) โดยกลุ่มสาระงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีกระบวนการเรียนรู้ทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เป็นกลุ่มสาระที่มุ่งเน้นพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงสามารถนำความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิต การอาชีพ และเทคโนโลยี มาใช้ประโยชน์ในการทำงานอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ โดยผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้สร้างชิ้นงาน เน้นการลงมือปฏิบัติจริง ฝึกฝน เกิดเป็นประสบการณ์ มีความชำนาญ จนเกิดความมั่นใจและภูมิใจในผลสำเร็จของงาน เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ และการศึกษาต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น. 1-2) ในการ

จัดการเรียนการสอนรายวิชา การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นรายวิชาพื้นฐาน จำนวน 1.0 หน่วยกิต เป็นรายวิชาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาวิเคราะห์ สร้างและพัฒนาผลงานอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ ในงานที่ผลิตเองหรือการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ผู้อื่นผลิต ตามกระบวนการเทคโนโลยี ถ่ายทอดความคิด ของวิธีการสร้างผลงานเป็นแบบจำลองความคิดและใช้ซอฟต์แวร์ช่วยในการออกแบบหรือนำเสนอ ผลงาน และเลือกใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม โดยใช้ทักษะกระบวนการ การจัดการ การแก้ปัญหา ในการทำงาน ส่งผลให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการทำงาน มีคุณธรรมและลักษณะนิสัยในการทำงานที่ดี ใช้เทคโนโลยีอย่างคุ้มค่า

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนของนักเรียน โดยผู้วิจัยได้ทำ การสัมภาษณ์ครูผู้สอน (อมร ลาดเสนา, 2560) รายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีกลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนพุดงนาารี อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม พบสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนที่ยังมี ปัญหาคือ นักเรียนมีทักษะปฏิบัติงานอยู่ในระดับที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยเห็นได้จากผลงานที่ นักเรียนลงมือปฏิบัติยังมีข้อผิดพลาดในบางส่วน อันเนื่องมาจากนักเรียนมีความเข้าใจในการลงมือ ปฏิบัติงานน้อย เรียนรู้ด้วยตนเองได้ช้า นักเรียนบางคนปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้ไม่ทันเวลาที่ กำหนด ในระหว่างการเรียนการสอนยังพบว่า ขณะที่นักเรียนลงมือปฏิบัติงาน มักจะสนใจที่จะเล่น และดูสื่อสังคมออนไลน์ในแบบต่าง ๆ เช่น เฟสบุ๊ก ยูทูบ ไมสไจงาน และละครเรียนงานที่ได้รับมอบหมาย ทำให้นักเรียนปฏิบัติงานไม่ทันเพื่อนหรือตามคำสั่งครูผู้สอน ส่งผลทำให้การจัดการเรียนการสอนใน รายวิชาไม่ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้ จากสภาพของปัญหาที่พบข้างต้น ผู้วิจัยจึง เน้นที่จะส่งเสริมทักษะปฏิบัติที่มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการลงมือปฏิบัติจริง ฝึกฝนได้รับ ประสบการณ์ในการฝึกฝนจากการปฏิบัติ ส่งผลให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจวิธีการทำงาน และ ปฏิบัติได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น

ทักษะปฏิบัติ เป็นความสามารถในการกระทำ หรือการปฏิบัติงานใด ๆ อย่างเป็นลำดับขั้นตอน เพื่อให้งานนั้นสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการกระทำ โดยสามารถสังเกตได้ โดยตรงจากพฤติกรรม การแสดงออกของผู้กระทำ การลงมือหรือการปฏิบัติ จะต้องอาศัยความรู้ ความคิดหรือประสบการณ์ เป็นพื้นฐานในการกระทำ และเมื่อกระทำแล้วมักจะเกิดความรู้ ความเข้าใจเพิ่มขึ้นตามมา โดยทั่วไป เมื่อบุคคลจะลงมือกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ก็จะต้องรู้วิธีการทำสิ่งนั้น เมื่อรู้วิธีการแล้วผู้ทำจะต้องลงมือทำ ตามวิธีการหรือขั้นตอนนั้น จนกระทั่งทำได้ ทำเป็น ทำคล่อง ทำชำนาญ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดี เมื่อผู้เรียนรู้และเข้าใจวิธีการหรือขั้นตอนของทักษะปฏิบัตินั้น ได้เห็นการกระทำที่เป็นลำดับขั้นตอน ได้เห็นแบบที่ดี ได้ลองทำตามกระบวนการของทักษะนั้น ได้ความรู้เสริมที่ช่วยให้การกระทำตาม กระบวนการที่มีประสิทธิภาพ ฝึกใช้กระบวนการการนั้นอย่างเพียงพอ (ทิศนา แคมมณี, 2556, น. 10-13) สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ ที่เหมาะสมในการส่งเสริมทักษะปฏิบัติของนักเรียน คือ

การเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีของแฮร์โรว์ เป็นทฤษฎีที่เน้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นขั้นตอน ฝึกฝนด้วยตนเอง โดยมีหลักการเริ่มจากการที่ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติจากเนื้อหาที่มีระดับที่ซับซ้อนน้อยไปจนถึงระดับที่มีความซับซ้อนมาก ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเกิดความสามารถทางด้านทักษะปฏิบัติอย่างถูกต้องสมบูรณ์ จนเกิดความชำนาญ โดยทฤษฎีของแฮร์โรว์มีองค์ประกอบหรือขั้นตอนในการเรียน การสอน อยู่ด้วยกันทั้งหมด 5 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 ขั้นการเลียนแบบเป็นขั้นที่ให้นักเรียนสังเกตสิ่งที่ครูผู้สอนกระทำ เป็นแบบอย่างซึ่งนักเรียนบอกสิ่งที่ครูผู้สอนกระทำได้ไม่ครบถ้วน แต่อย่างน้อยก็บอกได้ว่าทำอะไร มีขั้นตอนอย่างไร ขั้นที่ 2 ขั้นให้นักเรียนลงมือกระทำตามคำสั่ง ในขั้นนี้ให้นักเรียนลงมือกระทำตามคำสั่งครูผู้สอน ขั้นที่ 3 ขั้นให้นักเรียนกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ขั้นนี้เป็นขั้นที่นักเรียนฝึกฝนจนสามารถกระทำสิ่งนั้นได้อย่างสมบูรณ์ โดยไม่มีแบบอย่าง ขั้นที่ 4 ขั้นการแสดงออกเป็นขั้นที่นักเรียนมีโอกาสนำการปฏิบัติที่ผ่านมา ประยุกต์ใช้ ฝึกฝนมากขึ้น ทำได้รวดเร็ว ด้วยความมั่นใจ ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติขั้นนี้เป็นที่นักเรียนกระทำสิ่งนั้นได้อย่างอัตโนมัติ โดยอาศัยการปฏิบัติ บ่อย ๆ และสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย การใช้ทักษะกระบวนการปฏิบัตินี้ เป็นการจัดเวลาให้นักเรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง การลงมือปฏิบัติซ้ำและฝึกฝนทำให้เกิดความชำนาญ จนเกิดเป็นประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้ ทำให้มีทักษะปฏิบัติเพิ่มขึ้น (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2554, น. 151)

นอกจากการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีของแฮร์โรว์แล้ว เพื่อเป็นการส่งเสริมทักษะปฏิบัติระหว่างการปฏิบัติ กิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน จึงได้นำเครือข่ายการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Network) เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ในการลงมือปฏิบัติงานของนักเรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นร่วมกัน แลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนในชั้นเรียน หรือครูผู้สอนในขณะการปฏิบัติ กิจกรรมการเรียนรู้ อีกทั้งนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โดยการศึกษาเนื้อหาบทเรียนมาก่อนล่วงหน้าบนเครือข่ายการเรียนรู้ทางสังคมเพื่อเพิ่มความเข้าใจในเนื้อหา ส่งผลให้นักเรียนมีส่วนร่วมกับการเรียนและมีความสนใจในการลงมือปฏิบัติงานได้ดีขึ้น

จากที่มาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่นำทฤษฎีของแฮร์โรว์มาใช้ ในการแก้ปัญหาทักษะปฏิบัติของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยมีความคาดหวังว่าการนำทฤษฎีดังกล่าวมาใช้ จะส่งเสริมทักษะปฏิบัติของนักเรียนได้ดี รู้จักจดจำ ฝึกฝน ปฏิบัติงานได้เป็นขั้นตอน จนเกิดความชำนาญ และภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง และนำมาใช้ร่วมกับเครือข่ายการเรียนรู้ทางสังคมโดยใช้รูปแบบของการติดต่อสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ซึ่งนักเรียนสามารถส่งงาน แสดงความคิดเห็น รวมทั้งมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความรู้ นำความรู้มาแบ่งปันกับเพื่อน ๆ บนเครือข่ายการเรียนรู้ทางสังคม นอกจากนี้เพื่อประโยชน์สำหรับครูผู้สอน การใช้ทฤษฎีของแฮร์โรว์ร่วมกับเครือข่ายการเรียนรู้ทางสังคมยังเป็นแนวทางสำหรับครูในกลุ่มสาระงานอาชีพและเทคโนโลยีในการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนต่อไปในรายวิชาอื่น ๆ

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาปฏิบัติการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีของแอร์โรว์ร่วมกับเครือข่ายการเรียนรู้ทางสังคม

1.2.2 เพื่อศึกษาทักษะปฏิบัติของนักเรียนโดยใช้ทฤษฎีของแอร์โรว์ร่วมกับเครือข่ายการเรียนรู้ทางสังคม

1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการส่งเสริมทักษะปฏิบัติโดยใช้ทฤษฎีของแอร์โรว์ร่วมกับเครือข่ายการเรียนรู้ทางสังคม

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1.3.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 จำนวน 45 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนผดุงนารี อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 จังหวัดมหาสารคาม

1.3.2 ผู้ร่วมวิจัย

นางพรรณนิภา กมลปรีดี ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนผดุงนารี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26

1.3.3 ตัวแปรที่ศึกษา

1.3.3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีของแอร์โรว์ร่วมกับเครือข่ายการเรียนรู้ทางสังคม

1.3.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะปฏิบัติของนักเรียน และความพึงพอใจของนักเรียน

1.3.4 ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้จัดการเรียนรู้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาในรายวิชา การนำเสนอสื่อประสม รหัสวิชา ง 30202 จำนวน 1.0 หน่วยกิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เนื้อหาอยู่ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 การสร้างตารางและแบ่งเฟรมหน้าเว็บได้แก่

1.3.4.1 เรื่อง การสร้างตาราง

1.3.4.2 เรื่อง แบ่งเว็บเพจออกเป็นส่วน ๆ ด้วยเฟรม

1.3.4.3 เรื่อง การสร้างฟอร์ม

1.3.5 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาในการวิจัยในครั้งนี้จะกระทำในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ระหว่างเดือน มกราคม พ.ศ. 2561 ถึงเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2561

1.3.6 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของ Kemmis and McTaggart (1990, อ้างถึงใน ธีรวุฒิ เอกะกุล, 2553) ซึ่งวงจรปฏิบัติการประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นวางแผน (Plan), ขั้นปฏิบัติการ (Act), ขั้นสังเกต (Observe) และขั้นสะท้อนผล (Reflect)

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

“ทักษะปฏิบัติ” หมายถึง พฤติกรรมการกระทำของนักเรียนที่เกิดขึ้นหลังจากที่นักเรียนได้ฝึกฝนลงมือปฏิบัติบ่อยครั้งจนเกิดความชำนาญตามทฤษฎีของแฮร์โรว์ และสามารถนำการฝึกฝนปฏิบัตินั้นมาเขียนคำส่งภาษา HTML ได้อย่างถูกต้อง สมบูรณ์ในรายวิชา การนำเสนอสื่อประสม

“การส่งเสริมทักษะปฏิบัติโดยใช้ทฤษฎีของแฮร์โรว์” หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะปฏิบัติซึ่งมีกระบวนการทั้งหมด 5 ขั้นตอน ตามแนวคิดของแฮร์โรว์ โดยการให้นักเรียนเริ่มฝึกปฏิบัติจากเนื้อหาที่มีความซับซ้อนน้อยไปจนถึงระดับที่มีความซับซ้อนมากประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการเลียนแบบเป็นขั้นที่ให้นักเรียนสังเกตสิ่งที่ครูผู้สอนกระทำ นักเรียนได้สังเกตเห็นภาพรวม นักเรียนสามารถบอกการกระทำที่สังเกตเห็นได้ไม่ครบถ้วน แต่อย่างน้อยก็บอกได้ว่าทำอะไร

ขั้นที่ 2 ขั้นให้นักเรียนลงมือกระทำตามคำสั่งในขั้นนี้นักเรียนลงมือกระทำตามคำสั่งครูผู้สอน

ขั้นที่ 3 ขั้นให้นักเรียนกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ขั้นนี้เป็นขั้นที่นักเรียนฝึกฝนจนสามารถกระทำสิ่งนั้นได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ โดยไม่มีแบบอย่าง

ขั้นที่ 4 ขั้นการแสดงออกเป็นขั้นที่นักเรียนมีโอกาสนำการปฏิบัติที่ผ่านมา ประยุกต์ใช้ ฝึกมากขึ้น จนกระทำสิ่งนั้นได้อย่างถูกต้อง ด้วยความมั่นใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติขั้นที่นักเรียนปฏิบัติได้เองอย่างอัตโนมัติ โดยอาศัยจากประสบการณ์ ในการฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ ทำสำเร็จได้อย่างง่าย

“เครือข่ายการเรียนรู้ทางสังคม” หมายถึง เครือข่ายการเรียนรู้บนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่ใช้ช่วยอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนและครูผู้สอน มีแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม กำหนดงานให้นักเรียนทำ ซึ่งนักเรียนสามารถส่งงาน แลกเปลี่ยนความรู้ แสดงความคิดเห็น ถาม-ตอบ ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนและครูผู้สอน ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

“ความพึงพอใจ” หมายถึง ความรู้สึกพอใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งในด้านบวกของนักเรียนแต่ละคน ในการเขียนคำสั่งภาษา HTML ที่มีต่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะปฏิบัติ โดยใช้ ทฤษฎีของแฮร์โรว์ร่วมกับเครือข่ายการเรียนรู้ทางสังคม

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.5.1 ได้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะปฏิบัติของนักเรียน โดยใช้ ทฤษฎีของแฮร์โรว์ร่วมกับเครือข่ายการเรียนรู้ทางสังคม ในการนำประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนในรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป

1.5.2 เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รายวิชา การนำเสนอสื่อประสม เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความเข้าใจ และมุ่งมั่นทักษะปฏิบัติ ฝึกปฏิบัติ ได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

1.5.3 เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีกระบวนการปฏิบัติ ฝึกฝนอย่างเป็นขั้นตอน สามารถแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้